

S. E. S.
5 februar
Postmønster - 29
Oslo 1.

Odd Bergfald i Aftenposten har i s. ds. betynt gjort sin mening, som dette hensigtsmessige argumentene med bl.a.:

Dommene ved Folkedomstolen under krigstiden var den største rettsforsnetelse i vår historie. Men møtte de «Rittalte» ikke et anständig forsvar og dommen var gitt på forhånd.

Om rettsforsnetelen i og etter krigstiden kan det ikke være en skarvanker. Man har for eksempel på et følgende, bare den illustrer et kapitel. Men «den offenske rettsforsnetelen» er ikke et sammenhengende og gjennomføringen av rettsforsnetelen.

Hukomm at hr. Bergfald ikke skulle mindre dette!

28/2 - 67 Lørdag morgen postet seg om.

S. E. S.

103017

Lørdag morgen Aftenposten 18. februar 1967

Min mening:

Folkedomstol i TV

Au ODD BERGFALD

Det er vel og bra at man under «Aftenposten» i TV tar opp til behandling brennaktuelle forhold, men det er livsfarlig for det norske samfunn å gjøre posten til en «Folkedomstol». Dommene ved Folkedomstolen under krigstiden var den største rettsforsnetelse i vår historie. Her møtte de «tiltalte» uten et anständig forsvar og «dommene» var gitt på forhånd. TV-programmet om spesialskolene var en «domsfellelse» som hadde vel meget til felles med disse folkedomstoler.

Rettsspleien i et demokratisk land er ordnet i lovs form. Det er gitt visse bestemte regler for hvordan rettshåndhevelsen skal være hos oss. Det er domstolene som har den dømmende myndighet, og det er gitt partene i en sivilprosess og tiltalte i en straffeprosess så avgjorte rettigheter at man ikke kan krenke disse uten å krenke rettsstatens prinsipper. Bl.a. er den tiltalte uskyldig inntil det motsatte er bevist.

Dette var ikke tilfelle i den meget omtalte TV-post. Aktørene, man er fristet til å kalle dem aktørene, Heradstvett og Wig, ga ikke departementets folk, i dette tilfelle en navngitt byråsjef, store muligheter til å forsvara seg. Det kan vel ikke være meningen med vårt

TV som når direkte inn i de hjem at en påstått urett i grad skal bæres ukritisk i hjemmene for å påvirke en sning.

Det var sikert uklokt av råsjefen å lese opp offentlig et til en spesialskole fra en tidl navngitt elev, og det var mer uklokt av Arne Skouen å snom om «konsentrationsleir». Selslig er ikke skolene konsentrasleire. Men Skouen har satt genen på noe som kan være velig. Kanskje er det visse for ved offentlige institusjoner som undersøkes. Dette bør i tilfelle gjennom offentlig oppnevnte ganer.

Skal offentligheten prøve i barheten av beskyldninger motentlige eller private institusjoner dette skje i betryggende tilige former som vi kjenner fra våre rettsråsaler.

Det bør ikke være offentlig hør foran TV-skjermen av to tører — to aktorer — som ikke i hvert fall, er oppnevnt offentlige tjenestemenn med oppdrag å foreta en slik granning.

Odd Bergfald